

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/1578**av den 18 september 2017****om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/476 av den 11 mars 2015 om de åtgärder som unionen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan när det gäller antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder ⁽¹⁾ (nedan kallad *WTO-bemyndigandeförordningen*), särskilt artiklarna 1 och 2, och

av följande skäl:

1. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (1) Rådet införde genom genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull*) ⁽²⁾.

2. RAPPORTER ANTAGNA AV WTO:S TVISTLÖSNINGSORGAN

- (2) Den 26 oktober 2016 antog Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan (nedan kallat *tvistlösningsorganet*) rapporten från överprövningsorganet ⁽³⁾ och rapporten från panelen ⁽⁴⁾, i dess ändrade lydelse enligt överprövningsorganets rapport, (nedan kallade *rapporterna*) i tvisten Europeiska unionen — antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (WT/DS473/15). Tvistlösningsorganet angav att panelens rapport bör läsas tillsammans med överprövningsorganets rapport. I överprövningsorganets rapport konstaterades bland annat att Europeiska unionen handlat i strid med följande:
- Artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal genom att produktionskostnaden inte beräknades för den undersökta produkten på grundval av producenternas bokföring.
 - Artikel 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel VI.1 b ii) i Gatt 1994 genom att produktionskostnaden i Argentina inte användes när normalvärdet för biodiesel konstruerades.
 - Artikel 9.3 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel VI.2 i Gatt 1994 genom att antidumpningstullar införts som överskrider den dumpningsmarginal som borde ha fastställts i enlighet med artikel 2 i WTO:s antidumpningsavtal respektive artikel VI.1 i Gatt 1994.
- (3) Dessutom konstaterade panelen bland annat att Europeiska unionen hade agerat i strid med följande:
- Artiklarna 3.1 och 3.4 i WTO:s antidumpningsavtal i fråga om EU:s bedömning av den dumpade importens inverkan på den inhemska industrin när det gäller bedömningen av produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande.
- (4) Överprövningsorganet rekommenderade tvistlösningsorganet att begära av Europeiska unionen att den anpassar sina åtgärder i enlighet med WTO:s antidumpningsavtal och Gatt 1994.

⁽¹⁾ EUT L 83, 27.3.2015, s. 6.

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 315, 26.11.2013, s. 2).

⁽³⁾ WT/DS473/AB/R och WT/DS473/AB/R/Add.1.

⁽⁴⁾ WT/DS473/R och WT/DS473/R/Add.1.

3. FÖRFARANDE

- (5) Den 20 december 2016 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) i enlighet med artikel 1.3 i WTO-bemyndigandeförordningen en översyn (nedan kallad *översynen*) genom ett tillkännagivande ⁽¹⁾ i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*). Kommissionen informerade berörda parter i den undersökning som ledde till genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*) om översynen och det sätt på vilket kommissionen avsåg att beakta rapporternas slutsatser.
- (6) Berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av översynsundersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.
- (7) Kommissionen sände ett frågeformulär gällande uppgifter om unionsindustrins produktion och produktionskapacitet till *European Biodiesel Board* (nedan kallat *EBB*) och utförde därefter ett kontrollbesök på plats.

4. BERÖRD PRODUKT

- (8) Den produkt som berörs är fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning med ursprung i Argentina och Indonesien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (nedan kallad *den berörda produkten* eller *biodiesel*).
- (9) Rapporterna påverkar inte undersökningsresultaten i skälen 16–27 i förordningen om slutgiltig tull avseende den berörda produkten och den likadana produkten.

5. REVIDERADE UNDERSÖKNINGSRESULTAT AVSEENDE DUMPNING MOT BAKGRUND AV RAPPORTERNA

- (10) Såsom angavs i tillkännagivandet om inledande såg kommissionen över de slutgiltiga undersökningsresultaten från den ursprungliga undersökningen med beaktande av tvistlösningsorganets rekommendationer och utslag. Översynen gjordes på grundval av uppgifter som samlades in under den ursprungliga undersökningen och uppgifter som mottogs av berörda parter efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande.
- (11) Den ursprungliga undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från den 1 juli 2011 till den 30 juni 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP*). När det gäller de parametrar som är av betydelse för skadebedömningen undersöktes uppgifter för perioden från och med den 1 januari 2009 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).
- (12) Denna förordning syftar till att korrigera aspekter i förordningen om slutgiltig tull som är oförenliga med WTO och anpassa den till rapporterna.

5.1 Medtagande av Indonesien

- (13) I tillkännagivandet om inledande hänvisade kommissionen till de antidumpningsåtgärder på import av biodiesel från Indonesien som infördes genom samma förordning om slutgiltig tull. Dessa åtgärder är för närvarande föremål för en pågående WTO-tvist initierad av Indonesien mot unionen ⁽²⁾ (nedan kallade *EU-åtgärder när det gäller Indonesien*). I den tvisten har Indonesien gjort liknande påståenden som dem som har tagits upp i rapporterna. Eftersom överprövningsorganets rättsliga tolkning i rapporterna förefaller vara relevant även för undersökningen beträffande Indonesien, ansåg kommissionen det lämpligt att de antidumpningsåtgärder som införts på import av biodiesel från Indonesien också undersöktes inom ramen för en parallell översyn i enlighet med artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen, särskilt till den del förordningen om slutgiltig tull konstaterats vara oförenlig med artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal.
- (14) I skälen 12–20 i det allmänna meddelandet av uppgifter redovisade kommissionen sin preliminära analys av tillämpningen av överprövningsorganets tolkning av artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal med avseende på den indonesiska undersökningen.

⁽¹⁾ EUT C 476, 20.12.2016, s. 3. Tillkännagivande om inledande i fråga om gällande antidumpningsåtgärder beträffande import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien efter rekommendationerna och utslagen från Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan i tvisten EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel (DS473), 2016/C 476/04.

⁽²⁾ EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Indonesien, DS480.

- (15) Efter meddelandet av uppgifter lämnade de berörda parterna synpunkter som ifrågasatte kommissionens analys, bland annat huruvida överprövningsorganets tolkning var tillämplig och huruvida kommissionen hade befogenhet att agera på eget initiativ enligt tolkningen av WTO-bemyndigandeförordningen.
- (16) Eftersom det behövdes mer tid för den analysen beslutade kommissionen att inte avsluta översynen rörande Indonesien vid den tidpunkten, utan istället fortsätta analysen med beaktande av de inlämnade synpunkterna. Den översyn som inleddes i enlighet med artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen pågår alltså fortfarande och förblir öppen när det gäller Indonesien. Alla berörda parter underrättades om detta genom ett reviderat meddelande om uppgifter av den 31 juli 2017, och de gavs tillfälle att lämna synpunkter.
- (17) Den indonesiska regeringen hävdade att kommissionen hade åsidosatt allmänna principer i unionsrätten genom att först informera om sin avsikt att ändra förordningen om slutgiltig tull avseende Indonesien och därefter dra tillbaka den uppgiften för att kunna fortsätta undersökningen beträffande Indonesien.
- (18) För det första ansåg den indonesiska regeringen att detta leder till ojämlig och diskriminerande behandling av indonesiska producenter gentemot de argentinska exporterande producenterna, eftersom kommissionen påstods ha angivit i tillkännagivandet om inledande att indonesisk import av biodiesel befinner sig i en situation liknande den för import från Argentina. Senareläggningen av översynen beträffande Indonesien missgynnar uppenbart de indonesiska exporterande producenterna i förhållande till de argentinska exportörerna.
- (19) Eftersom kommissionen för det andra inledde översynen med avseende på import av biodiesel från både Indonesien och Argentina bör de indonesiska exportörerna rimligen kunna förvänta sig att översynen avseende Indonesien avslutas samtidigt som den avseende Argentina. Förväntningarna stärktes ytterligare genom det första meddelandet av uppgifter där kommissionen föreslog att även ändra förordningen om slutgiltig tull för Indonesien. Kommissionen påstods följaktligen, genom att ändra sin ståndpunkt i ett reviderat meddelande om uppgifter, ha åsidosatt principen om berättigade förväntningar.
- (20) För det tredje hävdade den indonesiska regeringen att kommissionen bröt mot principen om god tro genom att utesluta den indonesiska importen från översynen i ett sent skede av förfarandet efter det att den hade varit inkluderad under hela undersökningen.
- (21) Inledningsvis erinrade kommissionen om att tvistlösningsorganet redan har nått ett slutgiltigt avgörande om EU-åtgärderna mot importen av biodiesel från Argentina, medan den fristående tvisten om antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Indonesien fortfarande pågår vid WTO. De senare betraktas därmed som en icke ifrågasatt åtgärd i den mening som avses i artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen. Detta framgår bland annat av att ordet "rapport" i artikel 1.1 i WTO-bemyndigandeförordningen används för att beskriva en omtvistad åtgärd som tvistlösningsorganet har behandlat och uttalat sig om.
- (22) Kommissionen erinrade också om att begreppen "likabehandling" och "icke-diskriminering" i unionsrätten förbjuder att lika situationer behandlas olika och att olika situationer behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för detta⁽¹⁾. Vid tillämpningen av rapporterna är de indonesiska och argentinska exporterande producenterna inte objektivt sett i samma situation: genomförandet med anledning av undersökningen av skadevållande dumpning orsakad av den berörda produkten från Argentina baserades på artikel 1.1 i WTO-bemyndigandeförordningen och avslutas genom denna förordning, medan genomförandet med anledning av undersökningen av samma praxis från Indonesiens sida baserades på artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen och fortfarande pågår. En diskriminering kan endast uppstå om aktörer i samma situation får olika rättslig behandling.
- (23) Eftersom översynen av genomförandet av tvistlösningsorganets avgörande när det gäller Argentina och Indonesien inleddes på olika rättsliga grunder innebär det faktum att översynen av undersökningen om skadevållande dumpning från Argentina avslutades före undersökningen om skadevållande dumpning från Indonesien inte att lika situationer behandlas olika. Detta beror på att aktörerna befinner sig i olika situationer.

⁽¹⁾ Se t.ex. förslag till avgörande av generaladvokat Francis G. Jacobs av den 29 april 2004, Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH mot Europeiska unionens råd, mål C-422/02 P, ECLI:EU:C:2004:277, punkt 36.

- (24) I motsats till vad den indonesiska regeringen anför föreligger följaktligen inte någon kränkning av principen om likabehandling eller icke-diskriminering i den mening de har i unionsrätten. Under alla omständigheter har unionslagstiftaren genom att använda tillåtande formuleringar ("får" och "om den anser detta lämpligt") i artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen gett kommissionen väsentligt utrymme för eget skön när det gäller att bedöma huruvida en rekommendation från WTO om en icke ifrågasatt åtgärd ska tillämpas eller inte.
- (25) Efter att ha analyserat de synpunkter som inkom efter meddelandet av uppgifter ansåg kommissionen, såsom anges i skäl 16, det lämpligt att inte avsluta översynen beträffande Indonesien vid den tidpunkten, utan i stället fortsätta bedömningen av huruvida de slutsatserna också var tillämpliga på Indonesien med beaktande av de erhållna synpunkterna.
- (26) Vidare kan kommissionen inte godta argumentet att ett meddelande av uppgifter skapar berättigade förväntningar på de slutgiltiga slutsatserna av en undersökning. Syftet med meddelandet av uppgifter är tvärtom att informera de berörda parterna om kommissionens preliminära undersökningsresultat och ge dem möjlighet att utöva sin rätt till försvar. Att meddela uppgifter är något som just görs för att kommissionen ska kunna beakta argument och omständigheter som läggs fram av berörda parter.
- (27) Av den anledningen anges det uttryckligen i följebrevet till samtliga berörda parter att meddelandet av uppgifter inte påverkar något beslut som kommissionen kan komma att fatta, men att om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter och överväganden, så kommer dessa att meddelas företaget snarast möjligt. I detta särskilda fall ledde meddelandet av uppgifter till att kommissionen bestämde sig för att den behöver mer tid för att analysera huruvida tvistlösningsorganets slutsatser är tillämpliga på Indonesien. Beslutet är ett tillfälligt ställningstagande och föregriper inte nödvändigtvis kommissionens slutliga avgörande. Det är dessutom ett uttryck för det betydande utrymme för skönsmässig bedömning kommissionen har inom ramen för den gemensamma handelspolitiken när den bedriver den typ av översyn som inleddes genom WTO-bemyndigandeförordningen.
- (28) Följaktligen kan en berörd part inte förlita sig på att principen om berättigade förväntningar ger något skydd förrän kommissionen har avslutat översynen, ifall kommissionen väljer att agera inom ramen för de befogenheter den tillerkänns av unionslagstiftaren ⁽¹⁾. Det argumentet måste följaktligen också förkastas.
- (29) Slutligen kan man inte härleda ond tro från det faktum att ändringen inträffade efter det att kommissionen meddelade sin preliminära ståndpunkt, och Indonesiens regering har inte heller lagt fram något bevis för detta. Kommissionen har noggrant genomfört alla steg i översynen i full respekt för vederbörliga processuella rättigheter för alla berörda parter.
- (30) Kommissionen avisade därför påståendena om att den bröt mot grundläggande EU-rättsliga principer när den utövade utrymmet för eget skön och beslutade att i detta skede av översynen inte ändra antidumpningsåtgärderna beträffande Indonesien i full respekt för vederbörliga processuella rättigheter för alla berörda parter.
- (31) Efter det reviderade meddelandet av uppgifter invände en exporterande producent i Indonesien (Wilmar) mot kommissionens uppfattning att den behövde mer tid för att slutföra sin översyn beträffande Indonesien på grund av de entydiga slutsatserna i rapporterna. Företaget hävdade även att åtgärderna mot Indonesien borde ändras. Kommissionen anser att den enligt WTO-bemyndigandeförordningen är behörig att ändra en icke ifrågasatt åtgärd och att dess befogenhet att agera på eget initiativ därför inte kan ifrågasättas. Slutligen hävdade Wilmar att om kommissionens slutsatser avseende Indonesien ska skjutas upp, så bör också slutsatserna om Argentina skjutas upp. Från dess synpunkt sett finns det rättsliga frågor i det pågående indonesiska WTO-förfarandet som också kan bli relevanta och tillämpliga på åtgärderna beträffande import av biodiesel från Argentina, särskilt när det gäller vinstmarginalen.
- (32) Kommissionen enades med Wilmar om att den i princip är behörig att dra slutsatser om en icke ifrågasatt åtgärd i enlighet med artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen. Efter att ha granskat de synpunkter som mottagits använde dock kommissionen, såsom förklaras i skäl 16, sin lagliga rätt till en skönsmässig bedömning i enlighet med artikel 2.1 i WTO-bemyndigandeförordningen och beslutade att det inte i detta skede var lämpligt att avsluta översynen beträffande Indonesien.

⁽¹⁾ Se dom av den 7 maj 1991, Nakajima All Precision Co. Ltd mot Europeiska gemenskapernas råd, mål C-69/89, ECLI:EU:C:1991:186, punkt 120. Se också helt nyligen förslag till avgörande av generaladvokat Campos Sánchez-Bordona av den 20 juli 2017, Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, mål C-256/16, ECLI:EU:C:2017:580, punkt 49.

- (33) När det gäller Wilmars begäran att även undersökningsresultaten när det gäller Argentina borde skjutas upp erinrade kommissionen om att den metod som användes i förordningen om slutgiltig tull för att fastställa en vinstmarginal bekräftades i rapporterna. Den omstridda punkten i det pågående indonesiska ärendet togs inte upp beträffande Argentina. Under alla omständigheter har unionen och Argentina enats om en rimlig tidsperiod för att genomföra slutsatserna i rapporterna, vilken bör respekteras.

5.2 Fastställande av normalvärdet och beräkning av dumpningsmarginalerna

- (34) I detta avsnitt redogörs för de undersökningsresultat i den ursprungliga undersökningen som omprövats i fråga om de rekommendationer och slutsatser i rapporterna som unionen hade agerat i strid med:
- Artikel 2.2.1.1 genom att produktionskostnaden inte beräknades för den undersökta produkten på grundval av producentens bokföring.
 - Artikel 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel VI.1 b ii) i Gatt 1994 genom att produktionskostnaden i Argentina inte användes när normalvärdet för biodiesel konstruerades.
 - Artikel 9.3 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel VI.2 i Gatt 1994 genom att antidumpningstullar införts som överskrider den dumpningsmarginal som borde ha fastställts i enlighet med artikel 2 i WTO:s antidumpningsavtal respektive artikel VI.1 i Gatt 1994.
- (35) Såsom nämns i skäl 28 i förordningen om slutgiltig tull fastslog kommissionen att normalvärdet måste konstrueras, eftersom den inhemska försäljningen inte ansågs ske vid normal handel. Denna slutsats har inte bestridits och fortsätter att gälla.
- (36) I skälen 29–34 i förordningen om slutgiltig tull konstaterade kommissionen att skillnaderna i de exportskatter som införts av Argentina på den viktigaste råvaran (sojabönolja och sojabönor i Argentina), och de som tillämpas på den färdiga produkten (biodiesel), har pressat ned priserna på hemmamarknaden i Argentina och därför bör beaktas när normalvärdet konstrueras.
- (37) När normalvärdet konstruerades ersatte kommissionen därför de kostnader för den viktigaste råvaran som angavs i de exporterande producenternas bokföring med referenspriser som offentliggjorts av de behöriga myndigheterna i de berörda länderna.
- (38) Vidare baserade kommissionen sina slutsatser i den ursprungliga undersökningen på tolkningen att artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal ger den undersökande myndigheten rätt att avstå från att använda uppgifter från de exporterande producenterna, om den anser att de antingen i) är oförenliga med god redovisningssed, eller ii) inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten (se skäl 42 i förordningen om slutgiltig tull).
- (39) Både panelen och överprövningsorganet ansåg att kommissionens konstaterande att de inhemska priserna på sojabönor i Argentina var lägre än de internationella priserna på grund av det argentinska exportskattesystemet inte i sig var tillräcklig grund för att dra slutsatsen att producenternas bokföring på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna för sojabönor i samband med produktion och försäljning av biodiesel, eller för att bortse från de relevanta kostnaderna i denna bokföring när normalvärdet för biodiesel konstruerades.
- (40) Efter rapporterna beräknade kommissionen på nytt normalvärdet för exporterande producenter i Argentina. Den metod som användes för denna nya beräkning var identisk med den metod som beskrivs i skälen 40–49 för Argentina i kommissionens förordning (EU) nr 490/2013 ⁽¹⁾.
- (41) Av anledningar som förklaras i skäl 45 i förordningen om provisorisk tull ansågs den inhemska försäljningen inte ha skett vid normal handel, och normalvärdet för den likadana produkten måste konstrueras i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. Detta gjordes genom att försäljningskostnader, allmänna kostnader och administrationskostnader samt en skälig vinstmarginal lades till de justerade tillverkningskostnaderna under undersökningsperioden.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 490/2013 av den 27 maj 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 141, 28.5.2013, s. 6).

- (42) Såsom förklaras i skäl 46 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen att vinsten inte kunde beräknas på faktiska uppgifter från företagen i urvalet i Argentina. Därför fastställdes tillägget för vinst när normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen utifrån den rimliga vinst som en ung och innovativ kapitalintensiv industri av denna typ kan uppnå under normala konkurrensförhållanden på en fri och öppen marknad, dvs. 15 % av omsättningen.
- (43) I flera inlagor som lämnades i samband med översynen gjorde EBB gällande att rapporterna inte hindrade kommissionen från att göra en justering för råvarukostnaderna när normalvärdet konstruerades, om det var tillräckligt motiverat. EBB hävdade att mot bakgrund av den differentierade exportskattemekanismens dramatiska effekt på unionsmarknaden och de olika rättsliga möjligheter som övervägs i dessa rapporter som underlag för en sådan justering, bör åtgärderna mot Argentina behållas på nuvarande nivå, om än av andra orsaker.
- (44) EBB hänvisade särskilt till förklaringen i överprövningsorganets rapport enligt vilken EU-myndigheternas fastställande att de inhemska priserna på sojabönor i Argentina var lägre än de internationella priserna på grund av det argentinska exportskattesystemet inte i sig var tillräcklig grund för att dra slutsatsen att producenternas bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna för sojabönor (punkt 6.55 i överprövningsorganets rapport), och hävdade att man i WTO-rapporterna behållit möjligheten att bortse från råvarukostnader och att justera dessa kostnader om de konstaterats vara otillförlitliga.
- (45) Enligt EBB snedvrider det differentierade exportskattesystemet råvarumarknaden i en sådan utsträckning att de normala villkoren vad gäller utbud och efterfrågan inte längre är de avgörande faktorerna för en transaktion och i praktiken överför värde från råvaruproducenter till biodieselproducenter utan att detta är motiverat på marknadsmässig grund. Detta var enligt EBB att jämföra med situationer där transaktionerna inte följer armslängdsprincipen och/eller där det är frågan om någon "annan form av agerande" som skulle kunna påverka tillförlitligheten hos de kostnader som bokförts av en exporterande producent och som utgör en berättigad skäl till att bortse från dessa kostnader även om de utgör faktiska kostnader.
- (46) Till stöd för sitt påstående att det differentierade exportskattesystemet snedvrider råvarumarknaden åberopar EBB bland annat en analys som utförts av dess egna experter och en studie som EBB själv beställt med titeln *Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products* (nedan kallad *Heffley-studien*), vilken man menar visar på att det differentierade exportskattesystemet leder till en konstlad och betydande sänkning av de inhemska priserna på råvarorna i fråga, vilka således inte är att anse som tillförlitliga.
- (47) Heffley-studien byggde på uppgifter som hade samlats in i Argentina och Förenta staterna 2010–2016 om kostnaden för att producera biodiesel i dessa två länder. Den innehöll också en särskild analys av marknaden under perioden oktober 2011–september 2012. I studien fastställdes att produktionskostnaden för biodiesel av sojabönor (sojamestelsrör, SME) i Argentina var lägre än produktionskostnaden för samma produkt i Förenta staterna. Denna skillnad på 27 % berodde enligt studien uteslutande på det differentierade exportskattesystemet.
- (48) I ett andra steg jämfördes i studien exportpriset för SME från Argentina (utan angivande av destination) med det genomsnittliga marknadspriset för SME i Förenta staterna. Det genomsnittliga argentinska exportpriset på 875 US-dollar/ton var lägre än priset på den inhemska marknaden i Förenta staterna på 1 198 US-dollar/ton. Detta torde utgöra ett starkt incitament för att importera biodiesel från Argentina. I studien konstaterades att denna snedvridning härrör direkt från det differentierade exportskattesystemet.
- (49) EBB betonade dessutom att det är helt följdriktigt enligt antidumpningsförfarandet att det ska vidtas en korrigering av sådana snedvridningar. Man hävdade att sådana snedvridningar bör korrigeras genom lämpliga kostnadsjusteringar, i synnerhet för råvarukostnaderna, så att de hamnar på den nivå som de skulle ha gjort om det inte hade förekommit någon snedvridning. Kommissionen skulle enligt EBB således bara på nytt fastställa de faktiska kostnaderna såsom de skulle vara under normala marknadsförhållanden på exportörens marknad för produktionen och försäljningen av den berörda produkten.
- (50) Flera biodieselproducenter invände mot EBB:s förslag att kommissionen skulle bortse från de bokförda råvarukostnaderna med hänvisning till att dessa kostnader skulle vara att anse som otillförlitliga på grund av det differentierade exportskattesystemet. De upprepade att panelen och överprövningsorganet uttryckligen avvisat argumentet att det differentierade exportskattesystemet i sig skulle utgöra grund för att bortse från bokförda kostnader och att det hur som helst inte är möjligt för en undersökande myndighet att bortse från kostnader om bokföringen återspeglar de faktiska kostnaderna på ett korrekt sätt.

- (51) Kommissionen medgav att överprövningsorganet inte i sig utslutit att det under vissa specifika omständigheter skulle kunna vara möjligt för en undersökande myndighet att göra avsteg från de bokförda kostnaderna, om det framgår av undersökningen att kostnaderna t.ex. hade över- eller undervärderats eller om transaktioner som inte följt armslängdsprincipen eller någon "annan form av agerande" hade påverkat tillförlitligheten hos de bokförda kostnaderna (se punkt 6.41 i överprövningsorganets rapport).
- (52) Överprövningsorganet har dock även angett att Argentinas exportskattesystem inte i sig utgör tillräcklig grund för att dra slutsatsen att producenternas bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för den råvara som sammanhänger med produktionen och försäljningen av biodiesel, eller för att bortse från de relevanta kostnaderna enligt den bokföringen när normalvärdet för biodiesel konstruerades (se punkt 6.55 i överprövningsorganets rapport).
- (53) EBB:s argument bygger på antagandet att det differentierade exportskattesystemets påstådda snedvridande verkan skulle göra att kostnaden för råvaran i fråga inte är att anse som tillförlitlig och därför inte bör beaktas. EBB vidhåller att de inhemska priserna på sojabönor i Argentina var lägre än de internationella priserna på grund av det argentinska exportskattesystemet. Att godta detta argument skulle emellertid vara detsamma som att – i strid med överprövningsorganets slutsatser – erkänna att det differentierade exportskattesystemet i sig får verkningar som gör att man bör bortse från de faktiska kostnaderna i företagets bokföring endast på grund av att de är lägre än de internationella priserna. I detta hänseende påpekade kommissionen även att den ursprungliga undersökningen bekräftade att de faktiska råvarukostnaderna återspeglades i företagets bokföring på ett korrekt sätt.
- (54) Kommissionen avvisade därför EBB:s påstående, eftersom det inte skulle vara i linje med slutsatserna i rapporterna.
- (55) I syfte att anpassa åtgärderna till rapporterna och WTO:s bestämmelser, ansåg kommissionen därför att det var nödvändigt att konstruera normalvärdet på grundval av de faktiska kostnaderna såsom de framgår av respektive företags bokföring.
- (56) Efter meddelandet av uppgifter upprepade EBB att WTO:s utslag tillät kommissionen att tillgripa en kostnadsjustering i det aktuella fallet. Man hävdade att kommissionen hade gjort en felaktig tolkning av WTO:s utslag och EBB:s argument.
- (57) EBB ansåg att kommissionen bortsett från att det i rapporterna förklarades att de inhemska priserna på sojabönor i Argentina var lägre än de internationella priserna på grund av det argentinska exportskattesystemet. EBB hävdade att utslaget inte, såsom kommissionen gjort gällande, fastställde att den snedvridning som det differentierade exportskattesystemet orsakade i sig inte skulle vara tillräcklig grund för en kostnadsjustering.
- (58) Vidare upprepade och underströk EBB att det faktum att priserna på den inhemska marknaden var otillförlitliga på grund av det differentierade exportskattesystemet var tillräcklig grund för att dra slutsatsen att producenternas bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna för sojabönor i samband med produktion och försäljning av biodiesel. Eftersom de inhemska priserna var otillförlitliga var det möjligt att bortse från de bokförda kostnaderna, och EBB hade försett kommissionen med all information som behövdes för att justera kostnaderna.
- (59) EBB insisterade på att panelen och överprövningsorganet hade slagit fast att de utredande myndigheterna hade rätt att undersöka tillförlitligheten hos de kostnader som bokförts av producenter/exportörer, särskilt att undersöka om samtliga kostnader hade tagits upp, om kostnaderna hade över- eller underskattats, och om transaktioner som inte följer armslängdsprincipen eller någon annan form av agerande påverkade tillförlitligheten hos de rapporterade kostnaderna. EEB ansåg att verkan av det differentierade exportskattesystemet var jämförbar med transaktioner som inte följer armslängdsprincipen och/eller utgjorde någon annan form av agerande som skulle kunna påverka tillförlitligheten hos de rapporterade kostnaderna ⁽¹⁾.
- (60) Kommissionen bedömde detta påstående på nytt, även mot bakgrund av hörandet med förhørsombudet den 20 juli 2017. Kommissionen framförde i skälen 51–55 att de faktiska råvarukostnaderna återspeglades på ett korrekt sätt i de argentinska företagens bokföring och att den kostnadsjustering som tidigare gjorts hade konstaterats vara oförenlig med EU:s skyldigheter inom ramen för WTO.

⁽¹⁾ Panelens rapport, *EU – Biodiesel*, punkt 7.242, fotnot 400; överprövningsorganets rapport, *EU – Biodiesel*, punkt 6.41.

- (61) Kommissionen höll inte med om EBB:s tolkning av panelens och överprövningsorganets slutsatser. Exempelvis är fotnot 400 i panelens rapport mer nyanserad än vad EBB:s inlägga gör gällande. Panelen fastslog att den granskning av bokföringen som följer av uttrycket "på ett rimligt sätt motsvarar" i artikel 2.2.1.1 inte omfattar en granskning av rimligheten i de enskilda rapporterade kostnaderna, om de faktiska kostnader som bokförts av producenten eller exportören annars, inom acceptabla gränser, konstateras vara korrekta.
- (62) När EEB hävdade att verkan av det differentierade exportskattesystemet var jämförbar med transaktioner som inte följer armslängdsprincipen och/eller utgjorde någon annan form av agerande var det dock precis en sådan granskning av rimligheten i dessa rapporterade kostnader man åsyftade.
- (63) Dessutom var verkan av det differentierade exportskattesystemet varken i) jämförbar med en transaktion som inte följer armslängdsprincipen eller ii) utgjorde en "annan form av agerande" som skulle kunna påverka tillförlitligheten hos de kostnader som bokförts av en exporterande producent. Oavsett den exakta räckvidden för dessa begrepp avvisade panelen och överprövningsorganet uttryckligen kommissionens grundläggande argument att den snedvridning av priset som förorsakades av Argentinas differentierade exportskattesystem i sig var tillräcklig grund för att bortse från en exporterande producents bokförda kostnader ⁽¹⁾.
- (64) Efter det reviderade meddelandet av uppgifter vidhöll EBB sin ståndpunkt att kommissionen hade feltolkat överprövningsorganets uttalande i punkt 6.55 i dess rapport och förbisett den möjlighet som erbjuds i punkt 6.41 i samma rapport att granska tillförlitligheten hos de bokförda kostnaderna för råvaror och att bortse från sådana kostnader om de befunnits otillförlitliga samt framförde en del ytterligare argument till stöd för sin ståndpunkt.
- (65) När det gäller det första påståendet hävdade EBB att överprövningsorganets uttalande i punkt 6.55, där det står att EU-myndigheternas fastställande att de inhemska priserna på sojabönor i Argentina var lägre än de internationella priserna på grund av det argentinska exportskattesystemet inte i sig var tillräcklig grund för att dra slutsatsen att producenternas bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna för sojabönor i samband med produktion och försäljning av biodiesel, eller för att bortse från de kostnaderna när normalvärdet konstruerades för biodiesel, inte är en rättslig bedömning av överprövningsorganet, vilket kommissionen hävdade, utan enbart ett citat från kommissionens egna slutsatser i förordningen om slutgiltig tull. EBB anförde vidare att formuleringen "inte i sig var tillräcklig grund" innebär att det argentinska exportskattesystemet hade kunnat vara tillräcklig grund för att bortse från kostnaderna, men att kommissionen underlät att göra den analys som krävdes. Kommissionens tolkning av punkt 6.55 bortsåg också från den omständigheten att överprövningsorganet fann det nödvändigt att även behandla följdfrågan om ett referensvärde. Detta hade inte behövts om överprövningsorganet ansett det helt uteslutet att det argentinska exportskattesystemet kunde ligga till grund för en kostnadsjustering.
- (66) Kommissionen godtog inte EBB:s tolkning.
- (67) För det första är överprövningsorganets uttalande i punkt 6.55 inte enbart ett citat från kommissionens egna slutsatser. Det utgör tvärtom en integrerad del av tolkningen av artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal som överprövningsorganet framför i punkt 6.56. Överprövningsorganet instämde uttryckligen med panelen i att denna bestämmelse inte utgjorde tillräcklig grund för kommissionens slutsats att bortse från de bokförda kostnaderna för argentinska biodieselproducenter, eftersom de inhemska priserna på sojabönor i Argentina var lägre än de internationella priserna till följd av det argentinska exportskattesystemet. Överprövningsorganet upprepade ordagrant denna slutsats i nästa punkt 6.56 under rubriken "Slutsatser".
- (68) För det andra innebär formuleringen "inte i sig var tillräcklig grund" enligt kommissionens uppfattning att *blotta förekomsten av exportskattesystemet* inte var tillräcklig grund för att motivera en kostnadsjustering såsom gjordes i den ursprungliga undersökningen. Om överprövningsorganets främsta skäl (vilket hävdas av EBB) till att peka på en brist i EU-åtgärdernas förenlighet med WTO var otillräcklig *argumentation* från kommissionens sida i den ursprungliga förordningen hade det redovisats tydligt. Men ingenting sådant framfördes av överprövningsorganet och panelen. I stället användes förmodligen formuleringen "i sig" för att tydliggöra att det argentinska exportskattesystemets funktion inte "som sådan" kan leda till en kostnadsjustering i enlighet med artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal oavsett hur väl underbyggda argumenten för eller hur väl dokumenterad dess snedvridande effekter var.

⁽¹⁾ Överprövningsorganets rapport, *EU – Biodiesel*, punkterna 6.54–6.55; panelens rapport, *EU – Biodiesel*, punkterna 7.248–7.249.

- (69) För det tredje förkastar kommissionen den slutsats EBB drar av att överprövningsorganet behandlade påståendet om att referensvärdena i punkterna 6.58–6.83 var ett tecken på att exportskattesystemet i Argentina faktiskt kunde ha varit tillräcklig grund för att bortse från de bokförda kostnaderna för råmaterial. Såsom framgår av rubriken före punkt 6.58 behandlade överprövningsorganet här ett annat påstående från Argentina grundat på artikel 2.2 i antidumpningsavtalet.
- (70) Kommissionen övergick därefter till det andra påståendet från EBB, nämligen att punkt 6.41 i överprövningsorganets rapport gav en tydlig signal om att det är tillåtet att bortse från kostnader upptagna i ett företags bokföring om de underliggande metoderna påverkar tillförlitligheten hos de redovisade kostnaderna. EBB påpekade vidare att panelen bara nämnde detta i en fotnot, men att överprövningsorganet hade funnit det nödvändigt att nämna det i rapporttexten. Detta torde enligt EBB visa att överprövningsorganet ville undanröja en alltför restriktiv tolkning av artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet och ge en tydlig signal om att en kostnadsjustering är en möjlighet i det sammanhanget.
- (71) I punkt 6.41 behandlade överprövningsorganet påståendet från EU att panelrapporten tycktes antyda att en utredande myndighet skulle bli tvungen att acceptera alla kostnader i ett företags bokföring på villkor att de motsvarade faktiska kostnader utan hänsyn till hur orimliga kostnaderna var jämfört med ett mätvärde eller referensvärde baserat på normala marknadsvillkor. Det förkastade den uppfattningen och erinrade om att panelen faktiskt hade godtagit att den utredande myndigheten undersöker tillförlitligheten och exaktheten i producenternas bokföring. Den utredande myndigheten fick således avgöra om samtliga kostnader hade tagits upp, om de faktiska kostnaderna hade över- eller underskattats samt om transaktioner som inte följde armlängdsprincipen eller någon annan form av agerande påverkade tillförlitligheten hos de bokförda kostnaderna.
- (72) Kommissionen höll med EBB om att överprövningsorganet hade bekräftat panelens slutsats att den utredande myndigheten fick bortse från bokförda kostnader om den fann transaktioner som inte följde armlängdsprincipen eller någon annan form av agerande som påverkade deras tillförlitlighet. Den ansåg det vidare normalt att överprövningsorganet behandlade ett påstående i texten till utslaget snarare än i en fotnot, som panelen hade gjort. Varken panelen eller överprövningsorganet lade dock fram några slutsatser eller antydningar om att exportskattesystemet i Argentina skulle kunna omfattas av ett undantag gällande en praxis som påverkar tillförlitligheten. Om panelen eller överprövningsorganet hade ansett att det argentinska exportskattesystemet borde betraktas som en annan form av agerande med påverkan på tillförlitligheten hade de klargjort den punkten och avstått från att påtala en brist i EU-åtgärdernas förenlighet med WTO.
- (73) Kommissionen vidhöll därför sin tolkning av rapporterna att EU inte, med hänvisning till en snedvridning förorsakad av den blotta förekomsten av det argentinska exportskattesystemet, kunde bortse från faktiska och korrekt bokförda kostnader när den konstruerade normalvärdet av biodiesel i Argentina.
- (74) Kommissionen gick därefter vidare till synpunkten från EBB – som efter meddelandet av uppgifter även framfördes av Fediol, en leverantör till unionens biodieselindustri – att kommissionen borde undersöka alternativa bevis för kostnadsjusteringar som motverkar de snedvridande effekterna av det differentierade exportskattesystemet på produktionskostnaden för biodiesel i Argentina. I detta hänseende påpekade kommissionen att insamling av alternativa bevis för kostnadsjusteringar som motverkar de snedvridande effekterna av det differentierade exportskattesystemet inte var avsikten med denna översyn.

Under alla omständigheter konstaterade kommissionen att bevisningen i Heffley-studien inte kunde anses utgöra en tillräckligt stabil grund för en ny kostnadsjustering av de skäl som följer.

- (75) För det första omfattade undersökningsperioden tiden juli 2011–juni 2012, medan Heffley-studien specifikt analyserade perioden oktober 2011–september 2012. Perioderna i fråga överlappar följaktligen varandra endast delvis, vilket gör det tveksamt om slutsatserna i studien kan överföras till den underliggande undersökningen utan att anpassas. Kommissionen kunde inte åtgärda denna bristande överensstämmelse utan uppgifter för perioden juli 2011–september 2011.
- (76) För det andra uppskattades de amerikanska produktionskostnaderna i studien på grundval av priserna på sojabönor på den amerikanska marknaden. Denna ekonomiska metod grundar sig på antaganden utan att ge några tillförlitliga uppgifter om de faktiska produktionskostnaderna för amerikansk biodiesel. Även om man skulle kunna förlita sig enbart på antaganden, är uppfattningen att kostnaderna för produktion av biodiesel från rå sojaolja skulle vara identiska i Förenta staterna och Argentina inte välgrundad. För det tredje bortser man genom att använda ett "genomsnittligt" argentinskt exportpris från att exportpriset till unionen faktiskt kan vara högre än genomsnittet. Under undersökningsperioden för den ursprungliga undersökningen uppgick exportpriset

för argentinsk biodiesel till EU till 967 euro/ton, vilket motsvarar 1 294 US-dollar/ton, med tillämpning av de växelkurser som gällde vid den tidpunkten och som anges i ärendehandlingarna. I studien användes dock ett genomsnittligt exportpris på 1 071 US-dollar/ton för denna period. Detta visar att den påstådda fördelen av det differentierade exportskattesystemet inte kunde härröra direkt från exportpriserna till unionen.

- (77) För det fjärde utgår studien helt enkelt från antagandet, utan att detta styrks av adekvat bevisning, att (den låga) produktionskostnaden på Argentinas inhemska marknad under skadeundersökningsperioden uteslutande berodde på det differentierade exportskattesystemet. Studien tar inte hänsyn till några andra faktorer som skulle kunna ge en komparativ fördel och som skulle kunna leda till att det är billigare att producera biodiesel i Argentina än i Förenta staterna.
- (78) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte går att på ett korrekt sätt ersätta den kostnad som bokförts av de argentinska biodieselproducenterna med det referensvärde som föreslås i Heffley-studien.
- (79) Efter det reviderade meddelandet av uppgifter klargjorde EBB att syftet med studien endast var att ge ett exempel på hur kommissionen skulle kunna uppskatta och mäta storleken på snedvridningen (den bristande tillförlitligheten) förorsakad av det argentinska exportskattesystemet och inte att ersätta en analys gjord av kommissionen på basis av dess egna kontrollerade uppgifter som samlades in under den ursprungliga undersökningen.
- (80) EBB lämnade också in en reviderad studie med referensuppgifter som uteslutande hörde till perioden för den ursprungliga undersökningen och som uppvisade ett snarlikt resultat, dvs. en snedvridning av de inhemska priserna på sojabönor på ca 27 %. EBB ifrågasatte vidare kommissionens uppfattning att den återopade studien var baserad på produktionskostnaden i Förenta staterna. Studien var tvärtom baserad på en uppskattad produktionskostnad för biodiesel i Argentina. Vidare var kommissionens kritik av att studien baserades på ett genomsnittligt exportpris missriktad, eftersom exportpriset i sig saknade betydelse vid beräkning av den snedvridning av biodieselnkostnaderna i Argentina som orsakas av exportskattesystemet. Slutligen hävdade EBB att eventuella påstådda komparativa fördelar inte kunde förklara en prisskillnad på ca 30 % och att, i brist på bevis för motsatsen, den enda rimliga förklaringen till skillnaden var exportskattesystemet i Argentina.
- (81) Kommissionen har granskat förklaringarna och förtydligandena från EBB. Kommissionen medgav att den reviderade studien visade på en snedvridning av de inhemska priserna på sojabönor som under undersökningsperioden uppgick till ca 27 %. Men den var inte övertygad på de andra tre punkterna.
- (82) Såsom EBB själv medgav baserades de beräknade bearbetningskostnaderna för en producent i Argentina på tre analyser: en grundade sig på uppgifter om genomsnittliga kostnader och priser under sex år för Förenta staterna och Argentina, en grundade sig på samma uppgifter under ett år för Förenta staterna och Argentina, och en grundade sig på uppgifter under ett år för Argentina, varvid Argentinas exportpris användes som proxyvariabel för världsmarknadspriset. Det är tydligt att situationen i Förenta staterna användes som referensvärde utanför landet för att göra en uppskattning av vad kostnaderna i Argentina hade varit om inte exportskattesystemet hade lett till snedvridning.
- (83) Det framgick vidare inte varför Argentinas exportpriser till EU inte beaktades i en studie inriktad på att fastställa vilken fördel en argentinsk biodieselproducent hade av det differentierade exportskattesystemet.
- (84) Dessutom bestred kommissionen aldrig att det differentierade exportskattesystemet leder till en konstlad sänkning av de argentinska biodieselproducenternas kostnader för insatsvaror, utan den motsatte sig endast antagandet att det differentierade exportskattesystemet var den *enda* orsaken till en så kolossal fördel som ca 30 %.

5.3 De på nytt beräknade dumpningsmarginalerna

- (85) Efter meddelandet av uppgifter lämnade vissa argentinska exporterande producenter synpunkter avseende specifika företag om påstådda fel i beräkningen av dumpning. När så var lämpligt rättade kommissionen dessa fel och ändrade dumpningsmarginalerna och tullsatserna i enlighet med detta.

- (86) De reviderade tullarna för alla argentinska exportörer mot bakgrund av slutsatserna och rekommendationen i WTO-rapporterna, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull, är följande:

Land	Företag	Dumplingsmargin
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario, Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires, Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca, Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Andra samarbetsvilliga företag	6,5 %
	Alla övriga företag	8,1 %

6. REVIDERADE UNDERSÖKNINGSRESULTAT AVSEENDE SKADA MOT BAKGRUND AV RAPPORTERNA

- (87) I rapporterna konstaterades bl.a. att EU hade åsidosatt artikel 3.1 och 3.4 i antidumplingsavtalet vid sin bedömning av den dumpade importens inverkan på den inhemska industrin när det gäller produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande. I rapporterna ogiltigförklarades dock inte slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada under skadeundersökningsperioden.
- (88) Panelen konstaterade att EU-myndigheterna åsidosatt artikel 3.1 och 3.4 i antidumplingsavtalet genom att godkänna reviderade uppgifter som lämnats av EU:s inhemska industri i ett sent skede av undersökningen utan att försäkra sig om uppgifternas korrekthet och tillförlitlighet (punkt 7.395 i panelens rapport). De reviderade uppgifterna gällde oanvänd kapacitet. Samtidigt konstaterade panelen att de reviderade uppgifterna inte hade någon betydande roll för EU-myndigheternas slutsats i förordningen om slutgiltig tull när det gäller överkapacitet som en "annan faktor" som vållat skada (vilket bekräftas i punkt 6.174 i överprövningsorganets rapport).
- (89) Vissa exporterande producenter och CARBIO, den argentinska sammanslutningen av exportörer av biodiesel, hävdade att begreppet "oanvänd kapacitet", såsom det förklarades i förordningen om slutgiltig tull, var ganska meningslöst inom denna industri. Antingen fanns kapaciteten, eller så fanns den inte.
- (90) För importören Gunvor och CARBIO var det den strukturella överkapaciteten i industrin till följd av omotiverade ökningar av produktionskapaciteten, trots låga nivåer för kapacitetsutnyttjande, och inte nivån för kapacitetsutnyttjande i sig själv, som vållade skada för den inhemska industrin.
- (91) CARBIO och argentinska och indonesiska exporterande producenter hävdade vidare att kommissionen var tvungen att på nytt granska produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet på grundval av "faktisk bevisning". Dess granskning borde utgöra en "objektiv granskning" av dessa faktorer.
- (92) Kommissionen behandlar denna fråga i avsnitten 6.1–6.4.

6.1 Svar på frågeformuläret och kontroller

- (93) Kommissionen sände ett frågeformulär till EBB med begäran om förklaringar om i) vilken metod som användes för att beräkna både produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande för unionsindustrin under skadeundersökningsperioden, och ii) varför dessa uppgifter reviderades under den ursprungliga undersökningen och på vilka grunder de nya uppgifterna togs fram.
- (94) Kommissionen bad också EBB att förklara sin tolkning av begreppet "oanvänd kapacitet"; varför man ansåg att den inte skulle inkluderas i den totala produktionskapaciteten för unionsindustrin under skadeundersökningsperioden och hur den oanvända kapaciteten beräknades för företag som inte var anslutna till EBB.

- (95) Kommissionen mottog svaret på frågeformuläret, analyserade det och utförde därefter ett kontrollbesök hos EBB den 26 april 2017. På begäran av kommissionen hade EBB inför kontrollbesöket förberett alla styrkande handlingar och arbetsblad som använts vid utarbetandet av svaren på frågeformuläret, i synnerhet de som kopplar samman de lämnade uppgifterna med driftsbokföringen och räkenskaperna för kommissionens kontroller på plats.
- (96) Kommissionen granskade de styrkande handlingarna, dubbelkontrollerade de rapporterade uppgifterna för skadeundersökningsperioden vid källan, och fann att uppgifterna i driftsbokföringen och räkenskaperna stämde överens med de reviderade uppgifterna i den ursprungliga undersökningen om produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande för perioden 1 januari 2009 till slutet av undersökningsperioden. Dokumenten innehåller konfidentiella företagsspecifika uppgifter och kan inte lämnas ut.
- (97) Gunvor och CARBIO hävdade i en inlägga att kommissionens frågeformulär till EBB inte var tillräckligt för att uppfylla kraven i artiklarna 3.1 och 3.4 i antidumpningsavtalet. EBB borde vara tvungen att förklara hur de reviderade uppgifterna stöddes av offentliga uppgifter och kommissionen borde inte godta de uppgifter som tillhandahölls av EBB utan vidare.
- (98) Dessutom hävdade Gunvor och CARBIO att EBB:s svar på frågeformuläret hade omarbetats betydligt och att de berörda parterna till följd av detta inte hade någon möjlighet att förstå hur uppgifterna samlats in, bedömts och kontrollerats mot andra källor, och därmed inte heller var i stånd att bedöma trovärdigheten i de relevanta uppgifterna från EBB.
- (99) Båda parter lämnade in uppgifter från Eurostat om produktion, kapacitet och förbrukning av biodiesel i EU och noterade likheten mellan dessa och uppgifterna i förordningen om provisorisk tull, vilka samlats in och lämnats till kommissionen av EBB. De hävdade att kommissionen borde ha använt uppgifter från Eurostat i stället för EBB:s uppgifter som var justerade för oanvänd kapacitet.
- (100) De hävdade vidare att EBB:s definition av oanvänd kapacitet var för vag och att förslaget om att minska produktionskapaciteten genom att utesluta "oanvänd kapacitet" dykt upp först efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, när det stod klart att de sifferuppgifter som anges i förordningen om provisorisk tull skulle göra det mycket svårare att säkert fastställa ett orsakssamband mellan den påstått dumpade importen och den skada som påstods ha vållats unionsindustrin.
- (101) Kommissionen avvisade dessa påståenden, vilket förklaras i avsnitten 6.2 till 6.4. Den bedömde noggrant svaren i frågeformuläret, granskade därefter uppgifterna under ett kontrollbesök på plats hos EBB och konstaterade att de inlämnade och reviderade uppgifterna var korrekta och tillförlitliga och att det inte fanns någon anledning att ändra de reviderade siffror som använts för förordningen om slutgiltig tull (se även skälen 53–58).
- (102) Dessutom noterar kommissionen att de uppgifter som samlats in av EBB ligger i linje med Eurostats uppgifter och att de sistnämnda uppgifterna därför utgör en oberoende bekräftelse på EBB-uppgifternas korrekthet och tillförlitlighet. Eurostats uppgifter kunde emellertid inte ha använts i den ursprungliga undersökningen eftersom de offentliggjordes först 2014.
- (103) De reviderade uppgifter som användes i förordningen om slutgiltig tull (skäl 131) (se tabell nedan) var således korrekta och bekräftades efter kontrollbesöket.

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (i ton)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
<i>Index 2009 = 100</i>	100	99	85	87
Produktionsvolym (i ton)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
<i>Index 2009 = 100</i>	100	107	98	104
Kapacitetsutnyttjande	46 %	50 %	53 %	55 %
<i>Index 2009 = 100</i>	100	109	115	120

6.2 Total produktion i EU: Förtydliganden om EBB:s metod för insamling av produktionsuppgifter

- (104) I mars 2013, innan de provisoriska åtgärderna hade offentliggjorts, försåg EBB kommissionen med uppgifter om unionsindustrins produktion, både för EBB:s medlemmar och för företag som inte var anslutna till EBB.
- (105) De rapporterade produktionsuppgifterna gavs per företag, oavsett om de var EBB-medlemmar eller inte. Denna bottom-up-strategi säkerställde att de produktionsuppgifter som lämnades gav en rättvisande bild av EU:s produktion.
- (106) EBB:s medlemmar tillhandahåller produktionsuppgifter till EBB kvartalsvis i ett formulär som skickas av EBB och sedan dubbelkontrolleras mot marknadsinformationskällor. EBB lägger särskild vikt vid produktionsuppgifter eftersom de används för att bestämma EBB-medlemmarnas finansiella bidrag till organisationen.
- (107) Produktionsuppgifter från företag som inte är anslutna till EBB samlas in genom direkta kontakter med företagen. De rapporterade uppgifterna dubbelkontrolleras sedan med hjälp av andra marknadsinformationskällor, däribland nationella intresseorganisationer, andra producenter och specialiserade tidskrifter.
- (108) Uppgifterna från EBB är därmed de bästa tillgängliga uppgifterna om EU-omfattande produktion för både EBB-medlemmar och företag som inte är anslutna till EBB, baserade på konsekvent rapportering från EBB om den faktiska produktionen för vart och ett av de företag i EU som producerar biodiesel.
- (109) Dessa uppgifter användes av EBB för att fastställa unionens totala produktion på vilken den grundade sina inlagor.

6.3 Total produktionskapacitet i EU: Förtydliganden om EBB:s metod för insamling av uppgifter om produktionskapacitet

- (110) I mars 2013, innan de provisoriska åtgärderna hade offentliggjorts, försåg EBB kommissionen med uppgifter om unionsindustrins produktionskapacitet, både för EBB:s medlemmar och för företag som inte var anslutna till EBB.
- (111) På samma sätt som för produktionsuppgifterna lämnades de på företagsnivå, både i fråga om EBB:s medlemmar och för företag som inte var anslutna till EBB.
- (112) Uppgifter om produktionskapacitet tillhandahålls av EBB:s medlemmar två gånger om året i ett formulär som skickas av EBB och sedan dubbelkontrolleras mot marknadsinformationskällor. För att säkerställa att uppgifterna är jämförbara begär EBB av sina medlemmar att de rapporterar kapaciteten baserat på 330 arbetsdagar per år för varje anläggning för att ta hänsyn till oundvikligt anläggningsunderhåll.
- (113) Uppgifter om produktionskapacitet från företag som inte är anslutna till EBB samlas in genom direkta kontakter med företagen, och precis som för produktionsuppgifterna dubbelkontrolleras dessa uppgifter.
- (114) Eftersom EBB endast begär en "ögonblicksbild" av företagets produktionskapacitet för en viss dag och begreppet kapacitet inte alltid tolkas på samma sätt av alla företag, bör uppgifter från EBB om produktionskapacitet ses som mindre exakta än uppgifter om produktion.
- (115) Uppgifterna från EBB är dock de bästa uppgifter som finns att tillgå om EU-omfattande produktionskapacitet för EBB-medlemmar och företag som inte är anslutna till EBB, baserade på konsekvent rapportering från EBB om den faktiska produktionskapaciteten för vart och ett av de företag i EU som producerar biodiesel.

6.4 Förtydliganden om EBB:s definition av "oanvänd kapacitet"

- (116) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, och såsom beskrivs i förordningen om slutgiltig tull, blev det uppenbart att de offentliggjorda uppgifterna om produktionskapacitet inte på ett korrekt sätt återspeglar den faktiska situationen för unionsindustrin. Kommissionen begärde därför att EBB skulle förtydliga sina uppgifter om produktionskapacitet.
- (117) EBB försåg kommissionen med uppdaterade uppgifter för både sina medlemmar och icke-anslutna företag som identifierade icke tillgänglig så kallad "avställd" produktionskapacitet, eller "oanvänd kapacitet", som ursprungligen hade redovisats som en del av EU:s totala produktionskapacitet.

- (118) Den oanvända kapaciteten bestäms av EBB i samband med beräkningen av produktionen och produktionskapaciteten utifrån uppgifter som lämnats av de enskilda företagen. På grund av det ovannämnda förfarandet för uppgiftsinsamling var det nödvändigt med en översyn av de uppgifter som lämnats för företag som inte var anslutna till EBB för att säkerställa att uppgifterna om produktionskapaciteten så exakt som möjligt återspeglar verkligheten för EU-industrin.
- (119) De uppgifter som tillhandahölls av EBB mellan förordningarna om provisorisk och slutgiltig tull var de bästa som fanns att tillgå om EU-omfattande produktionskapacitet för EBB-medlemmar och företag som inte var anslutna till EBB, baserade på konsekvent rapportering från EBB om den faktiska produktionskapaciteten för vart och ett av de företag i EU som producerar biodiesel.

6.5 Synpunkter efter meddelandet av uppgifter

- (120) Efter meddelandet om kommissionens undersökningsresultat om skada inkom flera berörda parter med synpunkter på dessa undersökningsresultat.
- (121) Den argentinska sammanslutningen av exportörer av biodiesel, CARBIO, upprepade den ståndpunkt man framfört under översynsundersökningen, nämligen att Eurostats aktuella uppgifter om biodieselproduktion och produktionskapacitet borde användas i den nu aktuella analysen av skada och orsakssamband i stället för de uppgifter som använts i den ursprungliga undersökningen.
- (122) Kommissionen avvisade detta påstående. Eurostats uppgifter överensstämde med de ursprungliga uppgifterna från EBB. EBB rättade dock därefter dessa uppgifter för att bättre återspegla oanvänd kapacitet under den ursprungliga undersökningen. Såsom anges i avsnitt 6.4 kontrollerade kommissionen dessa uppdateringar i den nu aktuella översynsundersökningen. Följaktligen återspeglar de ursprungliga uppgifterna från Eurostat inte den mest korrekta bilden av produktion och biodiesel som kommissionen kontrollerat och använt i det nu aktuella fallet.
- (123) CARBIO hävdade också att kommissionen borde definiera "oanvänd kapacitet" mer exakt. Kommissionen upprepade att den definierat "oanvänd kapacitet" i skälen 131–132 i förordningen om slutgiltig tull. Eftersom det i WTO-rapporterna inte hade framförts några invändningar mot kommissionens definition av "oanvänd kapacitet", fanns det ingen anledning att ändra den för denna översyn.

7. MEDDELANDET AV UPPGIFTER

- (124) Alla parter underrättades om kommissionens undersökningsresultat och beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter.
- (125) Efter meddelandet av uppgifter underrättade den exporterande producent Molinos de la Plata kommissionen om att företaget exporterade till unionen under namnet "Molinos Agro S.A." och inte under namnet "Molinos Río de la Plata S.A.", och lade fram bevisning för detta.
- (126) Kommissionen granskade bevisningen och drog slutsatsen att namnbytet var tillräckligt väl underbyggt, och godtog således begäran.
- (127) Efter meddelandet av uppgifter begärde den samarbetsvilliga indonesiska exportören Wilmar att bli hörd, vilket beviljades. Wilmar gjorde företagsspecifika påståenden om beräkningen av dumpning och skada och begärde att dess vinstmarginal skulle minskas.
- (128) Kommissionen avlog dessa krav eftersom de inte var kopplade till genomförandet av WTO-rapporten om Argentina. Dessutom ingår de flesta av dem i den pågående WTO-tvisten efter talan väckt av Indonesien.
- (129) Efter det reviderade meddelandet av uppgifter tryckte Wilmar på att dess begäran gällande den vinstmarginal som användes för att konstruera normalvärdet inte omfattas av WTO-tvisten, utan är fristående från tvisten och grundar sig endast på bestämmelserna i den grundläggande antidumpningsförordningen. Begäran borde därför behandlas i denna översyn. Wilmar hävdade också att det inte ligger i unionens intresse att bibehålla åtgärderna och att de därför borde avslutas.
- (130) Kommissionen erinrade om att denna översyn har inletts på grundval av WTO-bemyndigandeförordningen för att genomföra panelens och överprövningsorganets slutsatser och rekommendationer i tvisten Europeiska unionen — antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (WT/DS473/15). Översynen är således begränsad till frågor som tagits upp inför WTO och möjliga följändringar och/eller tekniska ändringar kopplade till tvisten. Därför kan inget av Wilmars påståenden tas upp till sakprövning. Dessutom erinrade kommissionen om att ett

liknande påstående om vinstmarginalen gjordes av Wilmar under den ursprungliga undersökningen och avvisades (se skälen 43–46 i genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013). Efter meddelandet av uppgifter lämnade den samarbetsvilliga argentinska exporterande producenten COFCO Argentina SA (tidigare Noble Argentina SA) in en begäran om att behandlas som ny exporterande producent och upptas i förteckningen över företag med individuella tullsatser som "andra samarbetsvilliga företag".

- (131) Kommissionen underrättade företaget om att det bör följa förfarandet för nya exporterande producenter i artikel 3 i förordningen om slutgiltig tull.
- (132) Efter meddelandet av uppgifter begärde EBB att bli hörd av förhørsombudet och anförde som skäl att kommissionens ståndpunkt inte hade fastställts på grundval av ett objektivi rättsligt resonemang, utan på grundval av politiska intressen.
- (133) Vid hörandet den 20 juli 2017 ansåg förhørsombudet inte att EBB:s rätt till försvar i egenskap av berörd part hade åsidosatts. Samtidigt uppmanade förhørsombudet kommissionen att motivera sitt ställningstagande om varför man inte kunde bortse från de argentinska priserna på sojabönor med hänvisning till att de var att anse som otillförlitliga. Kommissionen tog med denna aspekt i sin bedömning av de synpunkter som inkom efter utlämnandet av uppgifter, såsom anges i skälen 60–63.

8. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

- (134) Till följd av ovanstående översyn drar kommissionen slutsatsen att den skadevällande dumpning som fastställdes i den ursprungliga undersökningen har bekräftats.
- (135) De antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien och som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 bör därför bibehållas, med de ändrade dumpningsmarginalerna för Argentina enligt vad som anges ovan.
- (136) Följande slutgiltiga antidumpningstullar ska tillämpas på den berörda produkten:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Antidumpningstull
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario, Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires, Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca, Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Andra samarbetsvilliga företag	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Alla övriga företag	8,1 %	25,7 %	8,1 %

- (137) Artikel 1.2 i förordningen om slutgiltig tull bör därför ändras i enlighet med detta.
- (138) Den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ har inte avgett något yttrande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tabellen över de slutgiltiga antidumpningstullsatser som ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för produkter producerade av de företag som förtecknas i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 ska ersättas med följande tabell:

Land	Företag	Tullsats euro per ton netto	Taric-tilläggs- nummer
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario, Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires, Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca, Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Andra samarbetsvilliga företag: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires, Unitec Bio S.A., Buenos Aires, Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Alla övriga företag	79,56	B999
Indonesien	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan, PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Andra samarbetsvilliga företag: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Alla övriga företag	178,85	B999

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande